

Uredništvo
in upravnništvo:
Kolodvorska
ulica števil. 15.
Z urednikom se
more govoriti
vsak dan od 11.
do 12. ure.
Rokopisi se ne
vračajo.
Inserati:
Sestopna peti-
vrsta 4 kr., pri
večkratnem po-
navljanju dajo se
popust.

Ljubljanski List

Velja
za Ljubljano
v upravnistvu:
za celo leto 6 gl.,
za pol leta 3 gl.,
za četrt leta 1 gl.
60 kr., pošiljatev
na dom velja mo-
sečno 9 kr. več.
Po pošti velja
za celo leto 10 gl.,
za pol leta 5 gl.,
za četrt leta 2 gl.
60 kr. in za jeden
meseč 85 kr.

večerna priloga deželnemu uradnemu časniku.

Izhaja vsak dan razen nedelj in praznikov ob 5. uri zvečer.

Štev. 57.

V Ljubljani v sredo, 11. marcija 1885.

Tečaj II.

Novi predsednik Zjedinenih Držav.

Amerikanska ljudovlada dobila je novega predsednika. Dne 4. t. m. zasel je v „beli hiši“ v Washingtonu predsedniški stol Grover Cleveland. Po najburnejšem volilnem boju, kateri je kedaj vznemirjal Zjedinjene Države, posrečilo se je demokratski stranki in nezavisnim republikancem, prodreti s svojim kandidatom, poraziti stranko, katera se je polastila republikanskega imena, da si je pod to firmo skozi leta in leta na nezasišano umazan način polnila žepe, omadeževala z brezkončno korupcijo pošteno republikansko ime; zmaga Clevelandova res da se ni zvršila s posebno mnogoštevilno večino glasov, vendar zmaga je bila; pokazalo se je, da je vendar v narodu še mnogo zdravega jedra; da se je narod naveličal brezobzirno sebičnega gospodarstva republikanske stranke. Izvolitev Clevelanda, moža, kateri si je zapisal na zastavo svojo pomenljive besede: „Proč s korupcijo!“ pozdravljala se je v vseh poštenih krogih unijskega prebivalstva kot rešilen čin!

Če bode pa novi predsednik Grover Cleveland tudi v stanu zmagati, če bode dovelj močan, da se bode branil vspešno brezobzirnim, burnim napadom svojih sovražnikov, če bode stranka, katera je izkazala Clevelandu zaupanje, mogla ga tudi s potrebnimi močmi podpirati, podpirati tako zdatno, da se mu bode posrečilo, uničiti grozno pošast korupcije, to se danes določiti ne more, to pokazala bode prihodnost. Da pa bode republikanska stranka, katera se je umela izza izvolitve Abrahama Lincolna obdržati pri vladarstvu, katera se je pogreznila v mlakužo korupcije, podmitovanja, nepoštenosti, da bode ta stranka uporabljala vsa možna sredstva, da spodkoplje tla novemu predsedniku, da vsaj delo kolikor možno obteži in ogreni možu, kateri njeni podli korupciji zapovedovalno nasproti kliče: *Quos ego* . . ., to je gotovo.

Listek.

Sredi posta.

Slabi časi so nastopili za nas listkarje! Koliko gradiva smo imeli pred pustom v raznovrstnih veselicah in plesih, s kakim veseljem bomo zopet o Veliki noči popevali „aleluja“, še celo po leti o „pasjih dneh“ se bode dala servirati kaka mična dogodbica, iz katerih koli kopeli — saj nas ne bode nihče vprašal, če smo v resnici tam bili — toda zdaj, zdaj v resnem postnem času naj bi človek listke pisal! O čem bi tudi govoril! Saj bi naši časniki sploh morali opustiti „črto“ na prvi strani, ko bi k sreči ne bilo dveh Junijev tam na zahodni meji Slovenije, različnih in podobnih si. Pa kako? Oni Junij oojadrni Soči je pokazal javno svojo vizitnico, Junij ob sinji Adriji pa se brezvspešno še vedno skriva v senci, dasiravno ga njegov jezik razodeva bolj kakor nekdanj sv. Petra, in učenost njegova trobi ime njegovo povsodi, koder je kedaj potoval slavnoznani Prostoplav Krétanov.

Z državnimi dolgovi ne bode se imel boriti novi predsednik, Amerika je bogata. Saj je znano, da dandanes ameriška ljudovlada poplavlja s svojimi pridelki vso Evropo; vladne blagajnice so polne, in dan na dan tekó vánje neskončne svote davka od žganih pijač in od carine.

Da si Amerikanci ne plačujejo skoro nikakih davkov, da ne poznajo dohodkarine in pridobitnine, plačuje vendar ljudovlada z lahkoto državne svoje dolgove; v tem ko so v Evropi državne blagajne prazne, ko se morajo izmišljati novi viri dohodkov, je to v Ameriki ravno naopak; dohodki Zjedinenih Držav so toliki, da si poštena vlada skoro ne more izmisliti stroškov, kateri bi požrli dohodke. Blagajnica Zjedinenih Držav je polna, prepolna, Amerika procvita. In ravno ta slučaj je, kateri bode oviral novega predsednika, ko bode odpravil do zdaj običajno, ukoreninjeno korupcijo, ko bode nastopil pot preustrojbe gospodarstvene politike.

Zgoditi bi se moglo, da vzbudi s svojim postopanjem nezaupanje; in da si bodo nasprotniki vse prizadeli, netiti v narodu nezaupanje, je gotovo; da pa se v Ameriki bije brezobzirno boj, priča pač prejasno Lincolnova in Garfieldova smrt. Da se vzdrži novi predsednik na svojem mestu, da vspešno izvede veliko svojo nalogo, trebalo mu bode mnogo previdnosti in poguma, ko se bode postavil nasproti nenasitljivi korupciji.

V nastopni adresi apeloval je novi predsednik Cleveland na državljane, naj ga podpirajo v njegovem poslovanju; poudarjal je potrebo varčnosti v upravi in v privatnem življenju narodovem; naglašal je, da se neče umakniti od vnanje politike, katera se je kot dobro izkazala po zgodovini in tradiciji. Ta politika je politika nezavisnosti, katero pospešuje leža dežele, nje pravicoljubivost in nje moč; politika miru, katera se, primerjena interesom dežele in nje nepristranosti, vzdržuje vsakega udeleževanja pri vnanjih prepirih in častihlepnih pridobitvah

Tudi v tem se razločujeta, da tržaški Junij, ki in tam rad skrivaj kaj vzema in za svoje prodá, goriški Junij pa narobe še tija rad kaj dene, kjer nič ni. Podobna sta si pa naša listkarja v tem, da sta bila obadva uže grozno po prstih tepena, še bolj kakor brbljavi „Hribovec“ v Šmohorji.

Toda to so kočljive reči, raje kaj drugega!

Danes je sredipostna sredo in tam za Golovcem bodo babo žagali. Pa ne samo tam za Golovcem, tudi pri nas, v naših samotnih hribih jo bodo in marsikateri dečak, ki se bode iz radovednosti podal proti poludnevu na pot gledat to čudno eksekucijo na napovedanem mestu, zamudil bode doma — najizvrstnejše žganjce; kajti domači, ki so ga poslali tako, kakor v Nemcih pravijo — v april, pojeli jih bodo sami, in lahkoverni siromak, ki se jim je vsel na limanice, imel bode poleg škode še dokaj zasmehovanja, ker je šel gledat babo, kako jo žagajo in poslušat, kako njene kosti škripljejo! — Da, da, žganjci! V celem letu niso tako okusni kakor v sredo sredipostno in marsikateri kmetski gourmand spomina se vse leto nanje. Rahli so, da se

v drugih delih sveta; ta politika pa tudi strogo zabranjuje, da bi se kaka tuja država vmešavala v zadeve Zjedinenih Držav. Tako politiko so gojili Monroe, Washington in Jefferson: zahteva se mir, trgovina se ne guje, ohranise prijateljstvo z vsemi narodi, z nobenim narodom pa se ne sklepa zveza! Na dalje je Cleveland omenjal, da se mora financam dati zdrava podlaga, da se tako trgovsko zaupanje, plačilo dela in dohodki zavarujejo in da se narod ohrani nepotrebnih davkov; v državni blagajnici ne treba nakupičevati prebitkov. Cleveland je priporočal, naj se pravično ravna z Indijani, naj se zboljša njih odgoja, naj se civilizirajo; pri tem počenjanji pa naj se ima pred očmi smoter, da se storijo sposobne, da konečno mogó zadobiti državljanstvo. Novi predsednik zahteva, da se odpravi mnogoženstvo, posebno strogo pa naj se izvedejo oni zakoni, kateri imajo preprečiti naseljevanje takih oseb, katere hoté dobiti delo v deželi, ne da bi imele namen, postati tudi državljani. Potrebno je tudi, da se varujejo pravice tujcev.

To so v kratkem oni nazori, katere je povdarjal v nastopni adresi Cleveland. Ti nazori napravili so povsod gotovo dober utis, in mi želimo, da bi se novemu predsedniku posrečilo doseči svoj smoter v prospeh prostrane ljudovlade in v korist splošne civilizacije.

Iz državnega zbora.

Na Dunaji 9. marcija.

Danes nadaljevala se je specialna debata o državnem proračunu.

Pri poglavji 8 (Deželnoobrambeno ministerstvo) govoril je poslanec Stiebitz ter omenjal škodo, katera se godi vsled prepovedi zidanj in izdavanja reverza za podiranje v onih krajih, katere ležijo v okrožji trdnjav.

Poslanec Oberndorfer se je poganjal za to, da se začasno oprostijo in stalno od-

kar tresejo in zibljejo, če trči kdo ob skledo, krasé jih debeli ocvirki, kakor rumeni klej temno jelko, kedar se upre vanjo zahajajoče solnce, in na dnu sklede plava gosta mast za prst na debelo. O!

Pa stojmo! Utognil bi se vzdigniti kakov nov dr. Mahnič in mahnti po meni radi teh žganjcev in ocvirkov — da bi bili saj s tropinami zabeljeni! — češ, to ti je pravi bogotajec in ateist in dokazati bi znal s svojo čudovito logiko, da niti največji nevernež Schopenhauer sredipostno sredo ni nikdar užival z ocvirki zabeljenih žganjcev! In ukaželjni naši Hribovci bi se nasrkali te logike, in kdo vé, kaj bi se zgodilo z mano.

Toda radovoljni čitatelj, čitaj vendar nadalje te vrstice in spoznal bodeš, da tako globoko še nisem pal in da sem vedno še vreden tvojega zaupanja.

Jed in pijača sta tako potrebni, kakor stanovanje in obleka. Da bi bilo vse to, hrana stanovanje in obleka pri vseh rodovih in o vseh časih jednako, gotovo ne bi imelo toliko kulturno-zgodovinskega pomena, kakor ga ima, ker se spreminja s časi in narodi in ker je človek ob jednom, ko je izumil sredstva, da

pošljejo na dopust jedini sinovi za delo nezmožnih posestnikov tudi tedaj, če znaša katastralni čisti dohodek čez 150 goldinarjev, ter je stavil do vojnega ministra prošnjo, da bi dovolil tudi predčasni dopust.

Sprejmó se potem vsi naslovi in nastavki deželnoobrambenega ministerstva.

Na to sledi posvetovanje o poglavji 9.: „Ministerstvo za uk in bogočastje.“

Pri oddelku „Osrednji urad“ govoril je poslanec vitez Wildauer ter polemizoval proti govoru poslanca Kathreina ter oporekal, da bi ljudstvo v Tirolski zahtevalo konfesionalno uredbo ljudske šole. Govornik potem navaja več nedostatkostij z inomoškega vseučilišča ter toži, da se za to visoko šolo ne skrbi ravno tako kakor za druga vseučilišča. Konečno predlaga resolucijo, v kateri se vlada pozivlje, naj skrbi za to, da se bodo na inomoškem vseučilišču izvršile potrebne nove zgradbe.

Poslanec Adámek se pritožuje, da se v Česki premalo skrbi za pouk v umetnosti, tudi se od vladne strani premalo zgodi za to, da se ohranijo starinski spomeniki; za česko slovstvo pa da se vlada skoro da čisto nič ne briga. Ustanovitev vseučilišča s českim učnim jezikom ni nikakor posebna koncesija českemu narodu, sicer pa na tem vseučilišču še manjka marsikaj, kar je silno potrebno. Vedno imajo Nemci v Česki še prednost gledé državnih stroškov za učne namene. Število nemških srednjih šol je v Česki, Moravski in Šlezki v primeri s prebivalstvom trikrat, štirikrat večje nego ono slovanskih in ista razmera je tudi v doneskih za učne namene. Opravičeno je torej zahtevanje Slovanov, naj se pravičnejše razdelijo doneski za učne namene. Govornik omenja tudi nemški „Schulverein“ ter pravi, da to društvo le politično agituje za nemško-liberalno stranko. (Živahno odobravanje na desnici.)

Poslanec baron Pirquet omenja razne napake v poučevanju ter graja posebno učni črtež za gimnazije, po katerem se učencem nalagajo prevelika bremena, se preveč časa porabi za mrtve klasične jezike ter se tudi iz drugih predmetov zahtevajo prevelike ponančnosti. Premalo pa se gleda na pouk modernih jezikov, treba gledati tudi, da si učenci priučé drugi deželni jezik. Govornik tudi meni, da zrelostni izpit po dovršenih osemletnih studijah ni niti potreben niti primeren. Na vseučilišču pa da je premalo učnih dni. On opozarja torej najvišjo učno upraviteljstvo na svoje opazke.

Poslanec Menger obrača se proti govoru posl. Adámeka ter omenja, da v Šleziji nima nemški „Schulverein“ nobene šole. Šlezki deželni zbor pa da tudi ne ravna slabo s slovanskimi šolami, češ, da jim je v letu 1879 dovolil večje podpore nego nemškimi.

uteši lakoto in žejo, izumil tudi način, po katerem napravlja ta sredstva tudi okusnejša in prijetnejša in tako golo krmenje in nasičevanje spremenil v slast. Stari Arhestrat je uže opeval kuharsko umetnost, in če se spominata Vodnikove:

„Na žganjih tropine
In kislega zelja,
Bob, kaša vse mine — —“

potem pa smete uverjeni biti, da tudi mi Slovenci v tem oziru v kulturnem razvitku nismo zaostali.

O jedi in pijači pisati je menda tako lahko ali težko, kakor napraviti dobro jed in pijačo; in kakor imajo dandanes razvajeni čitatelji mnogo bolj razvit in tenek okus gledé berila, katero jim podajemo, taka je tudi z jedjo in pijačo — pri onih, katerim nista zelje in repa vsakdanja hrana. Tu segajo eni po Heineju — a Bog varuj, ta jim je še premalo pikanten — Zola in Jaka Casanova sta jim komaj dovolj tečna; drugi pa obirajo suhe koščice kakega obskurnega „vaterländerja“, in so pri tem itak zadovoljni, kakor tretja pobožna duša, kateri se vidi vse pregrešno in

Poslanec Adámek odgovarja, da so podatki, katere je on navel o nemškem in slovanskem šolstvu vzeti iz izkazov statistične osrednje komisije.

Ko je govoril konečno še poročevalec Czerkavski, vsprejeli so se naslovi 1 do 5, kakor jih je nasvetoval odsek.

K naslovu 6: „Statistična osrednja komisija“ oglasil se je k besedi poslanec vitez Proskovet z ter izražal obžalovanje, da objavljanje statističnega letnika ne dosega svojega namena, da bi namreč statistični podatki prišli v splošno poznanje. On priporoča, naj bi se izdal koledar po vzorci saškega koledarja, kateri bi obezal najvažnejše statistične podatke o Avstro-Ogerski do novejšega časa.

Poslanec grof Wurmbrand govoril je o istem predmetu, potem pa se pričel baviti z vprašanjem o potrebi nemškega kot državnega jezika. V kratkem času nastale bodo tudi v zbornici male narodne skupine, to pa bi bilo za Avstrijo pogubno, zato on meni, da bi Avstrija le mogla obstati pod vodstvom intelektualne moči in gorkega patrijotizma Nemcev. Tudi v prihodnji zbornici se bode moralo govoriti o njegovem predlogu gledé uvedbe nemščine kot državnega jezika, in narodnosti zakon more obstati samo na načelu nemškega vodstva.

Poslanec Beer govori o sestavi statistične komisije ter omenja, da je v njem premalo osebja, da bi moglo zmagovati obilo breme, potrebno je torej, da se osebje pomnoži prav kmalu z izvrstnimi delavnimi močmi.

Na to se vzprejmó naslovi 6 do 9, na kar predsednik pretrga sejo.

Poslanec Wagner in drugovi predložijo postavni načrt gledé oprostive zastavnih pisem bukovinske zemljiško-kreditnega zavoda od dohodkarine.

Prihodnja seja jutri.

Iz Italije.

P. C. — Kratko pred tretjim čitanjem in tajnim glasovanjem o železniški predlogi pričela je opozicija zopet napad na zakon in na ministerstvo, kateri napad pa je ministerstvo na prav uspešen način odbilo. Priznati se mora opoziciji, da si je ta pot stališče kakor tudi predmet napada prav spretno izvolila, kajti postavila je vladne pristaše na poskušnjo, pred alternativno, da glasujejo ali proti vladi ali pa proti interesom svojih volilcev. Opozicija je predlagala, naj se občinam, katere imajo plačati donesek za gradnjo železnice, ta znesek po polnem odpusti. Naravno, da za prijatelje ministerstva ni bilo prav lahko, glasovati proti temu predlogu, kateri namerava korist po njih zastopanim občinam. Če so vendar storili in je ministerstvo z večino štiri in šestdeset glasov za zdanje razmere zelo veliko večino moglo odbiti zmagovalno napad, to pač zopet

pohujšljivo, kar ni tiskano „z dovoljenjem visokega knezoškofijstva“. In dejal bi, da sta si telesna in duševna hrana vedno nekako sosedna, ako je dovoljen ta izraz; skusil sem saj uže mnogokrat, da so oni, katerim je bil pikanten francoski ali láciven lašk pisatelj najbolj prikladen, pili najrajše kako rezko ogersko vino ter jeli navadno od mnogih jedi in vsake le malo. Caviar in sardeljice, slana tonina, fina teletina z gomoljikami, in naposled *fromage de Brie* — to so vzori takim ljudem. Možak, ki je srečen ob velikem beefsteaku ter ob njem izpije pet do šest vrčkov piva — sega v prostih urah po Walter Scottu, in gospica, ki se joče, bravša Sofije Schwarzove zbrana dela, uživa najrajši sladoved ter pije čaj brez rakije. Tako bi lahko uvrstil vsakega v pristno mu kategorijo, da bi imel le priliko opazovati ga nekolikrat pri jedi in pijači.

A kaj bote dejali — kam bi utaknil človeka, čigar ideal so — žganjci? Vi se smejete, a jaz popolno resno mislim in govorim. Ne o ranjkem Emil Leonovem Kalanu, ki je hotel umirajoč še jedenkrat razveseliti se ter zahteval — žganjce; ne, ne — o izobraženem možu (tega ne smete zabiti), o slovenskem

dokazuje, da ima ministerstvo tako močno in veliko večino, da se mu ni treba bati napadov opozicije. Ministerski predsednik Depretis, da si je še zelo bolan in se le z veliko težavo giblje, dal se je tako rekoč v zbornico nesti, da je videl svoje pristaše, kateri so ga pri dohodu z burnim odobravanjem pozdravili. Njegova navzočnost gotovo ni malo pomogla do izida.

Zdaj ni prav nobene dvojbe več, da se bode železniška predloga pri tretjem čitanju in tajnem glasovanju vsprejela. V vrstah opozicije pokazuje se tudi uže velika poparjenost, in pred kratkim je opozicija razpravljala vprašanje, če bi morda ne bilo bolje, da kratko pred odločilno bitko zapusti bojišče ter je prepusti vladi. Kaže pa se vendar, da bode večji del opozicije zavrgel ta predlog, in tako se bode najbrže izbojeval boj po vseh pravilih.

Politični pregled.

Avstrijsko-ogerska država.

V poslanski zbornici je pred posvetovanjem proračuna za srednje šole poprijel naučni minister besedo k stvarni opazki; minister je izjavil, da je izid preiskavanj o obnašanju profesorjev in dijakov dunajskega vseučilišča pri vlanski aferi, katero je omenjal Greuter, o kateri so oblastva govorila slednjo odločilno besedo, vsakemu na ogled. Po številkah izraženih podatkov Greuterjevih gledé veroizpovedanja učiteljev ne more minister kontrolirati, kajti on ne piše izkaza učiteljev po veroizpovedanju, ker se pri imenovanju gleda na učno zmožnost, vednostno izobraženost, nadarjenost in na zasluge, ne pa na veroizpovedanje. Po veroizpovedanju se le tedaj poizvede, kadar gre za imenovanja vodij ljudskih šol in učiteljev veronauka.

Minister mora Greuterju prepustiti, če je primerno, da se tu in na tak način govori o prisotnosti cesarjevi pri otvorenju vseučilišča. Da se je dijakom prepustilo, vzdrževati red, so si to izrečeno jim nalogo šteli v čast, ter tudi tej svoji dolžnosti po polnem dostojno ugodili, da, izvršili jo na tak način, da se je iz vsakega pojava kazala ne le naravna spoštljivost, marveč pravo navdušenje za cesarja in dinastijo. Ministrovo pojasnilo vsprejelo se je z opetovanjem odobravanjem na levisi.

Državni zbor nadaljuje specialno debato o državnem proračunu. V včerajšnji seji predložil je trgovinski minister carinsko novo. Dalje se je predložil zbornici zakon o gradnji železnice od Doboja čez Tuzlo v Siminhan.

Hrvatski in srbski listi bavijo se mnogo z Metodovo slavnostjo na Velehradu, a skoro povsodi se ne kaže ne le nikako navdušenje za to romanje, marveč se kar skoro

pisatelj govori, ki potuje po svetu zato, da je z večjim apetitom, in ki je, da more o tem kaj pisati, in ki je zmožen največje navdušenosti, ako ugleda — žganjce. Rad bi vedel, kaj ta mož bere? Toda le k njemu!

Potoval je ta novi pisatelj slovenski pred mnogo leti kot sedmošolec na Dunaj, in sicer — peš ter zabeležil vse imenitne dogodjaje tega potovanja v svojem dnevniku po znanem receptu nemški gojenk, „*hohe, höhere Töchterschule*“, kakor: „Zjutraj sem ob polušetih vstala in pila kavo; dopoludne smo jeli kruh in vsaka jedno jabolko; opoludne pa „*dampfnudeln*“, moja „*Leibspeise*“; popoludne mleko — zvečer pa čaj. Potem pa smo šle spat.“

Prav tako ravna ta novi listkar slovenski. Jaz sem se trudil, da sem prečital njegovih 32 feljtonov, v katerih opisuje svoje 23dnevno potovanje na Dunaj — ne izmišljeno, nego, kakor sam trdi, „zanesljivo, po polnem resnično v svojem jedru“. In kaj je jedro tega spisa? Jed, samo jed in malo pijače po vrhu. Iz vsega kaša pa da svetijo kakor zvezde miru in sprave — žganjci!

Ta mož je spisal torej 32 listkov o 23 dnevih potovanja. Teh feljtonov imam danes

naravnost odsvetava udeležba pri tej slavnosti. Tako na pr. odgovarja srbski list na besede Strossmayerjevega pastirskega pisma: „Svako če učiniti bogougodno djelo, tko ode u Rim ili Velehrad i tamo se za ujedinjenje i jedinstvo slovenskog sveta bogu pomoli,“ na te besede odgovarja srbski list, da Srbi pač dobro vedó, koliko je zdaj udarilo, ko jih pozivljejo na nekakovo „jedinstvo“ vere in cerkve. Če je vladiki Strossmayerju kaj do jedinstva in do slovenske liturgije, zakaj tega ne izposluje v Rimu. Tjã naj se obrne. List pravi, da so Srbi lahko dobri Slovani in dobri ljudje, če tudi niso z drugimi jedne vere, čemu torej romanje.

Tuje dežele.

Razmere med Nemčijo in Angleško so zopet po polnem poravnane. Ta dogodek pozdravlja časopisje obeh držav z veliko radostjo. Nemški cesar je baje knezu Bismarcku ob tem ugodnem vspehu na posebno odlikovalen način čestital.

V angleški dolenji zbornici bil je včera pomenljiv dan za vnanjo politiko. Vojni minister zahteval je, naj se pomnoži vojna za tri tisoč mož, naj se dovoli dodatni kredit za vojno proti Sudanu in za gradnjo železnice Suakim-Berber, in vse to se je dovolilo. Ob tej priliki izjavil je tudi vojni minister, da se je vladi vedno zdelo potrebno, da angleške čete postopajo proti Kartumu ter da uničijo Mahdijevo moč. Čete generala Grahama štejejo 12000 mož, šle bodo od Suakima proti Berberu, da uničijo moč Mahdijevo.

V Pekingu na dvoru vlada zdaj, kakor poročajo listi, povsodi mnenje, da se mora zdaj Kitajska odločno nasproti postaviti tujcem, da ti ne bodo stavili do „nebeškega cesarstva“ zopet novih zahtev. Mandarini, kateri želijo reforme, odpravili se bodo polagoma iz glavnega mesta s tem, da se jim bodo odkazale službe v notranjem državi ali pa se bodo umirovili. Tudi prejšnji državni upravnik princ Kung se je po polnem odstranil od dvora, ker je bil preliberalen in je gojil preveliko občudovanje evropskih vednostij in umetnostij; zdaj mu niti ni dovoljeno udeleževanje pri cesarske družine posvetovanjih. Dvornim služabnikom se je strogo prepovedalo, pečati se s tujimi, v Pekingu nastavljenimi poslaniki ter jim kaj poročati. Vršijo se uže zdaj velike priprave za slavnost, ko se bode nedoletni cesar imenoval polnoletnim; to bode narodna in verska slavnost. V „svetišči peterih čednostij“ posvetil bode najvišji duhovnik mladega cesarja in potem ga bodo molili svečeniki. Potem pa bode mladi cesar ogovoril bogove.

Razne vesti.

Ginljiva dogodbica.

Pariški listi pripovedujejo nasledajo ginljivo in zelo romantično se glasečo dogodbico o ugrab-

28 pri rokah, 4 so se mi izgubili. V teh 28 opisuje on 112krat, o jedi in pijači, in kaj je jedel ali pil. Ker pridejo torej povprečno na vsak list štiri taka popisovanja, mislim, da jih tudi v onih izgubljenih starih listkih ni bilo manj, in zato šteje vse delo 128 mest, kjer se govori o jedi in pijači. Ker je pa mož potoval le 23 dni, potem je sigurno povprečno vsak dan $5\frac{1}{2}$ krat jedel ter tudi vse to vestno zapisal v svoj dnevnik. Ta mož tudi znã to — namreč jesti in to slastno opisovati. Tako piše na pr.: „Tu smo zdaj! — in pričakujemo žganjcev. . . . in nismo zastoj čakali. V kratkem času so bili žganjci na mizi in mi za mizo. Ha! Ali so pa tudi žganjci bili! To se pravi taki žganjci, da še mati tacih niso naredili! Kar „plavali“ so! In kmalu so „ubožčki“ izginili po poti vse zemske minljivosti!“

Pa mož tudi z malim ni zadovoljen; tako ima strogo zabeležen „hudo velik, snicelj“ ali „sila veliko svinjsko pečenko“ in na drugem mestu narisana „kifelj, ki je tako majhen, da bi kar v enem grizljaji izginil v morji minljivosti“, in „sedem krompirjev, katere bi bil lahko h krati v usta djal.“

ljenem in zopet najdenem otroku. Kakor je v vseh boljnih francoskih družinah navada, praznoval se je tudi v jedni najkrasnejših hiš na Boulevardu v Parizu večer sv. Treh kraljev. Dvorane bile so sijajno razsvitljene, svetel ogenj plapolal je v kaminu, in vsa velika družba bila je zidane volje, kajti zbrana je bila, da použije običajni kolač sv. Treh kraljev. Navada pa je, da se v ta kolač zapeče jedrce; potem se razreže kolač, in kdor dobi v svojem kosci jedrce, ta je kralj večeru. Družba bila je zelo dovtipna, le jedna gospa, katera je navadno z duhovitim svojim govorom zabavala najboljše kroge, bila je danes otožna, tiha in zamišljena. Ko se je imel razdeliti kolač, nastala je v vsej družbi tišina, in ta trenotek porabila je otožna gospa, da je izrekla svojo željo, naj se njej pripali kos kolača podari beraču, kateri pride slučajno pred hišna vrata. Pritrdili so njeni želji in kmalu na to pripelje strežaj malega, slabotnega, bledega, mraza otrplega dečka v dvorano. Bil je jeden izmed onih italijanskih muzikašev, kateri hodijo od hiše do hiše, služeči si z godbo piči kruh; takih muzikašev vidi se v Parizu obilo. Ubožega dečka je vsa družba radostno pozdravila, in deček vzel je s tresočo roko s srebernega kroznika kos kolača. Ko so použili kolač, povpraševati se je jelo, kje je usodno jedrce in gleda — bilo je v kosčku, katerega je vzel tuj, mali deček. — „Živel — naš kralj!“ zaklicali so gostje. „Deček, ti si srečno dete, zdaj pa si moreš izvoliti tudi kraljico, le brzo!“ Mali godec, čigar oči so kazale neko posebno inteligentnost, šel je v zadregi po dvorani ter si ogledoval vso družbo, vse dame zavrstjo; najedenkrat pa je obstal pred otožno gospo ter dejal s solznimi očmi: „O milostna gospa, vi ste moji materi tako zelo podobni. Bodite mi vi kraljica!“ Otožna gospa je obledela, pogledavala je otroka nekaj časa pazljivo, potem pa se je polasti nervozno trepetanje. To zdelo se je vsem naravno, saj so vedeli, da je pred nekaterimi leti izgubila v Italiji svojega otroka. Med potom so jo napali roparji, in ko so ti ropali voz, pograbila je stara baba, katera je pripadala roparski tolpi, otroka ter odnesla joko-jočega. Vsa povpraševanja po otroku bila so zastojna. — „Tvoji materi sem podobna?“ vpraša otožna gospa, „kje pa je?“ — „Tukaj“, dejal je deček ter potegnil izpod raztrgane svoje srajce malo žensko podobico. Komaj je ugledala otožna gospa podobo, vskliknila je radosti, objela dečka ter ga strastno poljubovala. Podoba pa bila je njena podoba in mali deček bil je nje izgubljeni sin . . .

Domače stvari.

— (O potovanji cesarjeviča in cesaričine.) Kakor se poroča iz Aten, je cesarjevič naznanil svoj dohod v Pirej na 15. dan t. m. Kralj Jurij ponudil je cesarjeviču v stanovanje kraljevi grad, vendar je izrekel cesarjevič, da bi rajši prenočil na krovu „Miramare“. V Atenah ostaneta 4 dni. V Atenah vlada veliko navdušenje ob tem obisku, ker se goji nadeja, da

Itak pripoveduje, da je tovariša večkrat „supliral“, to se pravi, kar je onemu ostalo, snedel je naš listkar. Tudi se mu zdi posebno omenjati, da se koncem „ploščeka ni lotil“, in jaz mislim, da je ta opomnja po polnem opravičena.

Pri vsem tem pa mož ni gourmand. Obzorje njegovo ne sega preko krompirja, „kne-deljnov in žganjcev“, „snicelj“ najdemo samo dvakrat v vseh 32 listkih. Vampi — on jih imenuje „saure pajžer“ (dovtip meri na „pajžerne“) so mu še tako živo v spominu, da v svoji gastronomični ekstazi vsklikne: „Ta jed je bila dobra! Bila je namreč dobro izrezana telečja drobovina in okisana. Še sedaj le bi jo jedel!“

Srečen, zavidanja vreden mož! In v dokaz, da mu tudi sedaj še dobrega teka ni pokvaril kakor novošegni želodčni katár, imate sledeče vrstice, v katerih pripoveduje, kako je pred kratkem „oberal skoro vsak dan po dvakrat divjega kozla! Zadovoljen sem ga „oberal“ — tega kozla — divjega se pravi; toda „pošteno“ — ne pa „pregrešno“, kakor obera hudobni „jezik“; — jaz sem oberal z zobmi; in oberal sem onega „divjega“ kozla

bode to mnogo pomoglo k približanju Avstro-Ogerske in Grške. Dne 19. t. m. dojdeta visoka gosta najbrže v Spljet, kjer bosta ogledala tamošnje cerkev. Obišče se baje tudi Salona, da se ogledajo tamošnje starinske reči.

— (Vstanove.) Vstanove za onemogle vojake iz dohodkov postojinske Jame in Metelkove vstanove podeli gospod deželni predsednik dne 11. t. m. povodom spomina obiska cesarja in cesarice v postojinski Jami v l. 1857 za l. 1884 vsako v znesku 37 gld. 80 kr. naslednjim prosilcem: Jakobu Kranjcu iz Postojine, Josipu Počkaju iz Ostrožnega Brda, Janezu Gržini z Velikega Otoka, Antonu Fajdigi z Malega Otoka, Josipu Kocijanu iz Kamna, Antonu Nachtigalu iz Rajhovcev, Matiji Erženu iz Jelševca in Simonu Illovarju iz Radulje.

— (Iz seje mestnega odbora.) V večerajšnji seji mestnega odbora vršila se je volitev člana, voljenega po mestnem zastopu v deželni šolski svet mestu g. prof. Šukljeja, kateri se je odpovedal temu mestu. Od 22 oddanih glasov dobil je g. prof. Makso Pletersnik 17 glasov, g. prof. Senekovič pa 5 glasov. Torej je od mestnega zastopa v deželni šolski svet voljen g. prof. Pletersnik. Ponatančneje poročilo o tej seji priobčimo radi pomanjkanja prostora jutri.

— (Pogreb Viktorja Smolèta) včeraj bil je zelo krasen, dejali bi, skoro veličasten. Razen sorodnikov in prijateljev spremili so pokojnika k slednjemu počitku gospod deželni predsednik baron Winkler, vladni svetovalci grof Chorinsky in pl. Wurzbach kakor tudi mnogo uradnikov deželne vlade; deželni glavar grof Thurn, cesarski svetnik Murnik, finančni ravnatelj Dimitz z mnogimi uradniki; finančni prokurator dr. Račič, naodstojni svetovalci državni pravdnik Persche, deželne sodnije svetovalca Zhuber in baron Rechbach, trgovinske zbornice predsednik Kušar, mnogo častnikov, profesorjev in brezštevila množica ljubljanskih msščanov. Krsto pokrivalo je brezštevilo krasnih vencev. Bil je krasen sprevid, kateri je živo pričal, kako je bil pokojnik v vseh krogih priljubljena oseba.

— (Postne pridige) ima, kakor smo uže omenili, v stolni cerkvi letos preč. gosp. O. Hübnar. Udeležba je vsak dan zelo mnogobrojna, in verno ljudstvo poslušã z velikim zanimanjem izbórnega propovednika.

— (Potovalni učitelj za Primorsko.) gosp. E. Kramar, napravil je, kakor čujemo, profesorski izpit za višje kmetijske šole. Dostal je izpit iz fiziologije in agrikulturne kemije.

— (Občinska volitev.) Pri volitvi občinskega predstojništva v občini Kot v črnomeljskem okraju bili so izvoljeni, in sicer županom Ivan Jerman iz Sodinje Vasi, občinskima svetovalcema pa Jakob Kočvar iz Trebnjega Vrha in Štefan Hočvar iz Lipovca.

— (Požarna kronika.) Iz novomeškega okraja se nam z dne 8. t. m. piše: Dne 5. t. m. o polu treh popoldne nastal je pri po-

iz Aflenza, ne pa onega kosmatina, ki mekeče — in — smrdi! O! — oni je bil „divji“ kozel, aflenški kozel, ki je prav „dobro dišal!“

Claudite jam rivos — človek bi skoro sam apetit dobil!

Dvoje bi pa vendar še rad vedel ali doživel! Prvo, kakor sem uže gori omenil — kaj bere ta mož; — drugo pa — povabil bi ga na kosilo; — prav pošteno kosilo bi mu napravil, in gledal bi ga in veselil se v globičini svojega katára polnega želodca — ob apetitu svoje gosta. Prosil!

Saj ga vidim skoro v duhu pred seboj — kako se melanholično ozira, šetajoč po ravnem „polji“, gori proti severu, kjer na večernem nebu migljajo uže prijazne zvezdice — gorák južen veter pa mu boža okroglo lice. Vse je tako pomladansko, poetično! Tudi našega listkarja se poloti takov čut, in čut se zlije mu v besedo — pa jaz bi stavil še „jednega divjega kozla“, da družega vzdihã ni zmožen, nego: „O, da bi bila Šmarna gora — žganic — Sava pa — toda dovolj — sat prata bi-berunt!“

Hribovec.

sestniku Janezu Dremšku ogenj, ki je vničil v kratkem času s slamo krito pohoštvo in gospodarska poslopja. Rešiti ni bilo moč ničesar, kor gospodarja tedaj ni bilo doma. Ta šel je namreč s svojo ženo v gozd ter je pustil troje malih otrok samo doma, ki so najbrže igraje se s klinčki tudi zažgali. Škoda se ceni na 800 gld., a zavarovan je bil na 400 gld. pri „Dunajskem zavarovalnem društvu“. Sreča je, da je hiša pogorelega stala na samem in vsled tega ogenj ni mogel razširiti.

— (Iz Trsta) se poroča: Včeraj dopoludne skočil je pri tukajšnjem c. kr. poštne ravnateljstvu služeci pismonoša Anton Pickl blizu Servole v morje; čez nekaj časa izvlekli so mrtvega iz vode. Pri njem našli so predvčeršnjim denarno pismo, katero ni imel on vročiti, in zaradi tega je bil iz službe odpuščen. To ga je peklo, in zaradi tega je storil konec življenju svojemu.

— (Samomor.) Iz Gradca se poroča: Dne 9. t. m. ustrelil se je infanterist Josip Zupanc v 87. pešpolku.

Telegrami „Ljubljanskemu Listu.“

Belgrad, 10. marcija. Skupščina bude le kratek čas vkup. Dvor se ne preseli med zasedanjem v Niš; kralj bude le sam tam ostal nekaj časa. — V jeseni bodo v južni Srbiji velike vojaške vaje.

Bukarešt, 10. marcija. Trgovinska pogodba z Avstro-Ogersko se je odpovedala.

Pariz, 10. marcija. Dve kompaniji pešcev odšli sta iz Tonkinga in Conchinchino, ker je nastalo na meji Kambodže nevarno gibanje.

London, 10. marcija. Mahdi zaukazal je svojim poveljnikom, naj skušajo ovirati ljudi, da ne bodo napadali britskih čet; on se na-deje, da jih bude uničilo vreme.

London, 10. marcija. Kaže se, da so se Rusi odločili, dalje se pomikati. Najbrže se sprimejo z afganskimi četami.

London, 10. marcija. „Times“ pišejo: Razmere Anglije k inozemstvu so se v sled-njih dnevih mnogo zboljšale. Grof Herbert Bismarck zapusti danes London z zavestjo, da je mnogo pripomogel k zopetnemu spozrazumljenju med angleško in nemško vlado.

New-York, 10. marcija. Predsednik Barrios z Guatemale izdal je oglas, s katerim se unijske države osrednje Amerike proglašajo kot nova ljudovlada. Da se ta namera izvrši, prevzel je Barrios vrhovno poveljstvo nad vsemi četami.

Telegrafično borzno poročilo

z dne 11. marcija.

	gld.
Jednotni drž. dolg v bankovcih	83.60
„ „ „ srebri	84.—
Zlata renta	109.35
5% avstr. renta	99.25
Delnice narodne banke	868.—
Kreditne delnice	302.70
London 10 lir sterling	124.25
20 frankovec	9.79
Cekini c. kr.	5.81
100 drž. mark	60.45

Tujci.

Dne 10. marcija.

Pri Maliči: Vitez Wilson, zasebnik, in Sekweikhart, lastnik tovarne, z Dunaja. — Rottenberg, Kerner, Kneppfmacher, Fischer, Lumpe, Schwarz, Schidlof, trgovci, z Dunaja. — Köhler, c. kr. stražmojster, iz Trebinja. — Grgurič, zasebnik, iz Broda. — Hauf, poštar, iz Kočevja.

Pri Slonu: Kann, trgovec, iz Londona. — Kraluper in Novak, trgovca, z Dunaja. — Brodmann, potovalec, iz Maribora. — Wesel, trgovec, iz Gerova. — Zagorjan, trgovec, iz Pudoba. — Wilczek, trgovec, iz Varaždina. — Znidaršič, trgovec, iz Idrije. — Krajgher, trgovec, iz Hraš. — Lavtar, kaplan, iz Moravč. — Starč, zemlj. posestnik, iz Mengiša. — Dr. Vaupotič, c. kr. okr. zdravnik, iz Postojine.

Pri Južnem kolodvoru: Tschernernick, posestnik, iz Celovca. — Seko, konjetrčec, iz Švice.

Pri Avstr. carji: Ollischer, trgovec, iz Ljubna. — Potočnik in Schuller, iz Visconsina.

Pri Virantu: Marinšič in Hrašt, posestnika, iz Zatičine. — Pirc, c. kr. pomorski gojenec, iz Pulja. — Szaloker, okr. zdravnik, iz Vel. Lašič. — Gergotz, župnik, iz St. Gregorja. — Merhar, posestnik, iz Dolnje Vasi. — Rus, posestnik, iz Mirne Peči.

Umrlj so:

Dne 8. marcija. Marija Zupančič, soproga lokomotivnega sprevodnika, 33 l., Poljske ulice št. 38, srčna hiba. — Janez Lusner, hišni posestnik, 71 l., Cesta na Grad št. 8, plučno otrpnjenje. — Viktor Smolé, hišni posestnik, 42 l., Marije Terezije cesta št. 1, srčno otrpnjenje. — Cecilija Schmidt, črevljarjeva vdova, 64 l., Gradišče št. 9, mrtvoud. — Janez Šoberl, dimnikarski mojster, 40 l., Florijanske ulice št. 20, jetika.

Dne 9. marcija. Neža Ambrož, mestna reva, 91 l., Gradišče št. 11, slabost. — Angela Schonta, delavčeva hči, 3 l. 10 mes., Poljanska cesta št. 11, Basilar meningitis.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura	Vetrovi	Nobo	Mokrina v mm
10. marc.	7. zjutraj	730.40	11.0	jjzpd.sl.	obl.	4.00
	2. pop.	731.53	15.8	jjzpd.sr.	>	dež
	9. zvečer	741.64	1.2	svzh.sl.	>	

Zahvala.

Ginjenim srcem izražamo s tem za vse mnogobrojne dokaze gorčega sočutja povodom nagle, težke bolezni in takó hrze, nepričakovane smrti našega dražega, nepozabljivega brata, oziroma strijca in svaka, gospoda

Viktorja Smoléta

našo globoko čutečo, odkritosrčno zahvalo. Jednaka dolžnost veže nas, da se zahvaljujemo za mnoge, umršemu darovane krasne vence, dalje istotako prečestitim gospém in gospodom vsacega stanú, ki so blagovolili dragemu pokojniku izkazati poslednjo čast. Konečno izrekamo še gospodom pevcem filharmoničnega društva iskreno zahvalo za vznešeno petje ob pogrebem sprevodu.

V Ljubljani dne 11. marcija 1885.

Žalujoči ostali.

Važno za častnike in vojake!

Vojaške knjige

spisal Komel pl. Sočebnan, ces. kr. stotnik, se dobivajo v bukvarni

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg na Kongresnem trgu št. 2:

Službovnik za o. kr. vojstvo, I. in II. del, slovensko, po 30 kr.
 Službovnik za o. kr. vojstvo, II. del 30 kr., III. del 20 kr. (slovensko-nemški).
 Garnizonska in stražna služba, 30 kr. (slovensko-nemški).
 Bojna služba itd., 40 kr. (slovenski).
 Slovnica vojaška, 1 gld.
 Werndljeva puška (slovensko-nemški), 20 kr.
 Pouk o zemljišči (slovensko-nemški), 20 kr.
 Osnova vojstva, 20 kr. (28) 1

Pomaranče ali limone

najfineje, zrele, izbrane, iz Messine, 30 do 40 komadov, po velikosti, skrbno vložene v lepe košarice po 5 kilo težke, razpošilja po pošti po vsem Avstro-Ogerskem, carine prosto in franko, proti povzetju za znesek 1 gld. 75 kr.

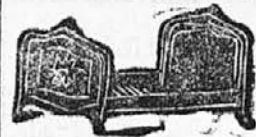
Er. Gioppo

v Trstu, Via Belvedere št. 19.

Ako se naenkrat naročé po pošni nakaznici tri košarice in odposljejo na naznačeno addresso, zadostuje znesek 4 gld. 90 kr.

Cenilniki od kave in drugih predmetov so brezplačno in franko na razpolaganje. (20) 6—5

Velikanske izgube, katere so zadele veliko londonško tovarno za železne meblje, Godoridge Brothers and Comp., pri najnovjšem padcu glasgovske banke, so isto tako silno omajale, da je sklenila, tovarno zapreti ter velikansko zalogo, zlasti pri vseh izložbah s zlatimi kolajnami odlikovanih mebljev za četrti del pod tovarniško ceno po polnem razprodati. Prodajam torej pri meni od gori omenjene hiše v zalogi se nahaja-

Postelje so skoro tu narisani slične.

joče čudalepe 400 železne postelje za odraslene (nedosežna krasota za vsako stanovanje in sobo) po baveviti, tú še nečuveni smešni ceni, komad le po 8 gld. (prejšnja cena 30 gld. 50 kr.) Izvršujem tudi posamezna naročila, dokler zadostuje zaloga, v vedno izbornih in brezhibnih izvodih takoj proti vpošiljatvi gotovine.

F. Bugányi

zaloga strojev, Dunaj, Landstrasse, Krieglergasse.

Zlasti spomladi in poleti se železnim posteljam, ker za vse slučaje vedno podajajo varnost zoper mrčese in nesnažnost, dalje nepokončljivo vztrajejo in se mogó lehkó skupaj skladati, dáje prednost pred lesenimi. (21) 10—2

Antirrhemon

pripravljan od G. Piccolija, lekarja „pri angelju“ v Ljubljani, Dunajska cesta.

Najboljše sredstvo zoper trganje, protiv, otrpnjenje čutnic, bolezni v križi in prsih, revmatični glavno- in zoboból.

Steklenica 40 kr.

Naročila z dežele se nemudoma izvršujejo po pošti. (105) 15—11

Omarine napise

za trgovce

imata vedno v zalogi

Kleinmayr & Bamberg

Kongresni trg.

Kranjska eskomptna družba v likvidaciji.

Likvidacijski odbor kranjske eskomptne družbe je sklenil, da izplača vsem upnikom tega zavóda 25%.

Izplačuje se počenshi z dném 16. t. m. nadalje proti vročitvi odstrižka, glasečega se na 25% delež; dalje se ima predložiti vložna knjižica, koja se kolekuje a potem nazaj dá vročitelju.

Ker pa mnogim p. n. upnikom količina njih imovine v gotovini ni morda natanko znana, naprošeni so torej isti, da popolnijo svoj odstrižek v naši pisarni.

Vsota tega deleža se od 16. dné t. m. nadalje nič več ne pobrestuje. Daljša izplačila vršé se v méri napredujoče likvidacije.

V Ljubljani v dan 10. marcija 1885.

Likvidacijski odbor.